

Sylv. Jørgensen: Som Mindretal i det Udvalg, der er nedsat til at behandle Lovforslaget om Krigsministeriets Ordning, har jeg tilladt mig at stille mig noget afvigende fra Fleertallet. — Den høitærede Krigsminister har hentydet til nogle Udtryk i Betænkningen over det nævnte Lovforslag, som han ikke kunde tillade; det er disse Ord: „Da Krigsministeren imidlertid foreløbig har seet sig nødsaget til at opgive Haabet om at gennemføre Udkastet“ osv. Jeg skylder at sige, hvorledes jeg er kommen til som Mindretal at skrive dette i Betænkningen. Jeg forlangte, inden Betænkningen blev afgiven af Udvalget, efterat Sagen havde været for i en Deel Uger, og efterat den havde hvilet i ikke kort Tid, og efterat Betænkningen pludselig var kommen frem, saaledes som den foreligger, uden at idetmindste jeg havde været vidende derom — jeg forlangte, at Udvalget, inden Betænkningen blev afgiven, skulde have en Sammenkomst med den høitærede Krigsminister, idet jeg paastod, at det var nødvendigt i et saa vigtigt Anliggende. Man svarede mig, at dette ikke var nødvendigt. Jeg uddrog deraf den Slutning, — og jeg troer, at det ærede Thing vil være enig med mig i, at jeg ikke deraf kunde eller burde udbringe nogen anden Slutning, end at de Medlemmer, som udøvede den største Indflydelse i Udvalget — jeg sigter herved til den høitærede Formand for Udvalget og Udvalgets høitærede Ordfører — havde forinden Betænkningens Afgivelse erkyndiget sig om, at det, som Betænkningen indeholdt som Resultat, var billigt af den høitærede Krigsminister. Det er af den Grund, jeg har skrevet de Ord, som staae i Betænkningen, og skrevet dem med velberaad Hu i den Forvisning, at, hvis den Tanke, som deri indeholdtes, ikke forholdt sig rigtig, maatte det komme til en saadan Forklaring af den høitærede Krigsminister, som her er skeet. Det er Grunden, hvorfor jeg har stillet mig saaledes, som jeg har gjort. Med Hensyn til Forslagets Tanke og med Hensyn til min Stilling til Sagen kan jeg i det

Væsentlige henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scaventus). Jeg vil til Slutning sige, at jeg for mit Vedkommende meget beklager den Gang disse Sager i det Hele have taget. Jeg har i det saa meget omtalte Udvalg faaet det bestemte Indtryk, at det ikke var Fleertallets Mening at fremme, det vil sige tilendebringe, noget af de dette Udvalg forelagte Forslag omtrent i den Skikkelse, hvori de ere forelagte. Jeg skal, hvad de militære Love angaaer — jeg sigter herved til Lovforslagene om Krigsministeriets Ordning og om Forplejningscorpsets Ordning — sige, at jeg meget beklager denne Høibning, som sandsynligviis vil foraarsage, at disse to Lovforslag ikke komme ud. Jeg skal sige, hvorfor jeg beklager det. Jeg beklager høiligt, naar man har vedtaget en Hærlov, som, tillagt Udgifterne til Søværnet og tillagt Pensioner og extraordinaire Udgifter ved begge Værn, aarlig vil koste os 7 à 8 Millioner, at vi faa, hvis der om en Maaned, eller en kortere eller længere Tid, kommer Krig, staae ligeoverfor den samme uorganiserede Tilstand, som vi gjorde i forrige Krig. Vi staae, hvis min Forstand og mit Syn paa disse Sager ikke fuldstændig stusse mig, saaledes, at, hvad Hovedet angaaer, Krigsministeriet, da er det ligesaa lidt nu som dengang istand til at fyldestgjøre de Fordringer, som med Rette kunne stilles til det, og med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om Forplejningscorpset — jeg vil kalde det Maven — er det min fuldstændige Overbeviisning, at den Ordning, der i den Henseende blev indført ved Hærloven ifjor, og for hvilken den ærede Ordfører tildeels har været Meester, i den Grad er utilstrækkelig til at fyldestgjøre de Krav, der ville blive stillede til det, at det endog er en Deel flettere, end hvad vi havde i forrige Krig. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Winther: Naar det ærede sidst talende Medlem sagde, at han havde opfattet Forholdet saaledes, at Udvalget ikke ønskede at bringe